

kom med, kunde dog virkelig ikke kaldes Nyt eller have Krav paa anden Interesse end den, som det maatte have, at den ærede Rigsdagsmand efter saa nylig at have bebrejdet et æret Medlem af Thinget (Naasloff), at han gik ind paa Andres Motiver, selv paa den fuldstændigste Maade gjorde sig skyldig deri, thi jeg maa dog spørge den ærede Rigsdagsmand om det ikke, naar han siger, at det gik saaledes i 1866, fordi der var nogle Mænd, som vilde benytte den ved den ulykkelige Krig frembragte Situation til at komme 5te Juni Grundloven tillivs, maa kaldes en Insinuation om de Paagjældendes Motiver? Da den ærede Rigsdagsmand selv, saavidt jeg husker, var En af dem, der meget kraftigt bidrog til denne Forandring, seer jeg heller ikke rettere, end at man med fuldkommen Føie kunde sige, at den ærede Rigsdagsmand var en af dem, der vilde benytte denne Leilighed til at komme 5te Juni Grundloven tillivs; jeg seer ikke, at den ærede Rigsdagsmand kunde gjøre Skygge af Indsigelse derimod. (S. A. Hansen: Det er en Spøg!) Nei, det er ikke Spøg, men fuldstændig Alvor. (S. A. Hansen: Det maa være Spøg!) Det vil nok blive opfattet som Alvor, hvor ofte den ærede Rigsdagsmand end gjentager det Modsatte. — Den ærede Rigsdagsmand kom dernæst til nogle nærmere Betragtninger over Landsthinget, som forekom mig ikke at være synderlig tydelige eller klare, og som jeg i ethvert Fald ikke kan indlade mig paa at forfølge, fordi jeg i Virkeligheden ikke troer, at der kan være Anledning til, eller endog at vi skulde kunne have Lov til her i Folkethinget at gaae ind paa en nærmere Forklaring om, hvorledes Landsthinget har grupperet sig. Vi have Grupper nok selv, saaledes at vi ikke behøve at beskæftige os med Andres, men vi skulle helst holde os ved beskedent tilbage fra at udtale nogen Dom over, hvorledes Andre grupperer sig. — Hvad der derimod bestemt kan tilbagevises som en fuldkommen Urigtighed fra den ærede Folkethingsmands Side, er det, der var Hovedpunktet i hans Foredrag, og det, hvorom den hele Strid efter hans Opfattelse kommer til at dreie sig. Den ærede Rigsdagsmand nærer den Illusion, at han i nærværende Til-

fælde vil komme Ministeriet imøde, at han vil imødefomne Ministeriets Duffe. Det lyder besynderligt — og det er ganske vist splinternyt — at man ved at stemme imod Ministeriet kommer dette imøde og viser det sit Vennskab. Skaar var det det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), som bevidnede Ministeriet sin Agtelse, og idag er det nu det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen), som viser Ministeriet sit Vennskab. Dersom det skulde vedblive at gaae saaledes, maa jeg virkelig sige, at Ministeriet med Føie kunde ønske, at nogle af dets Sjender vilde komme frem, for at det kunde see, hvad de mulig vilde gjøre, og om dette ikke var Noget, hvormed de snarere kunde være tilfredse. Det ærede sidstnævnte Medlem har nemlig mærk værdig nok, faaet ud af det Hele, at Ministeriet nu — det var hans Ord — er kommet til den Overbeviisning, at det var det Bedste, at dette Ministerium gik af, fordi det ikke kunde magte Striden imellem Folkethinget og Landsthinget. Det er det ærede Medlems Ord, men det er ikke Ministeriets; det er Ulykken. Dersom det ærede Medlem vilde fremsføre dette som sin egen Mening, maatte han med Fornøielse gjøre det; men naar der er Tale om Ministeriets Mening, maa det dog indrømmes, at Ministeriet har Fortrinsret til at sige, hvad der er dets Mening. Det har imidlertid ikke med et Ord antydet, hvad den ærede Rigsdagsmand udtalte, men det har meget bestemt antydet sin Mening, og navnlig har den høitærede Conseilspræsident saa tydelig som mulig sagt, at der var en til Visshed grændsende Sandsynlighed for, at, naar han havde holdt ud til Sessionens Slutning, vilde hans physiske Kræfter være saaledes medtagne, at han ikke vilde kunne gjøre Regning paa at kunne forblive i sin Stilling som Chef for Ministeriet. Dette har han sagt, men deri ligger ikke det Mindste af, hvad den ærede Rigsdagsmand har søgt at lægge dert. Vi maae dog, før vi komme til Afstemning i denne Sag, idetmindste vide, hvorom Spørgsmaalet dreier sig, saaledes at vi ikke skulle troe, at det gjælder om at komme Ministrenes Rængsel imøde ved at fritage dem for det for